

Resiliente fællesskaber

Samlet referat baseret på deltagernes postkort
og tovholderens noter

Kort samlet konklusion

Denne salon viste, at resiliens opstår gennem lokale relationer og modet til at række ud.

Deltagerne pegede på:

1. Fællesskaber starter i det små.
2. Deling, langsomhed og naboskab er nøgler til resiliente lokalsamfund.
3. Praktiske idéer som Running Dinner, byttestationer og fælleshaver skaber trivsel og grønne hverdage.
4. Det kræver ærlighed, tillid, umage og en kultur, hvor man tør sige hej.

Samtalen om resiliente fællesskaber tog afsæt i noget meget menneskeligt: behovet for at høre til, at kunne række ud og at leve i nabolag, hvor det føles naturligt at låne, hjælpe og skabe noget sammen. Både tovholderens note og deltagernes postkort viser en stærk længsel efter flere lokale relationer – men også en klar erkendelse af, at fællesskaber i dag ikke kommer af sig selv. Vi skal aktivt genlære dem.

En kultur, der genopdages: *”At være noget for hinanden”*

Flere blev ramt af erkendelsen af, hvor meget fællesskaber kan bære, og hvor stor kraft der ligger i små lokale handlinger. Mange talte om, at vi på nogle områder har mistet evnen til at værdsætte både ting og mennesker. At vi lever i et samfund med 'fast fashion, fast food, speed dating', og at tempoet gør os mindre forbundne. Vi har brug for langsomhed og for at genskabe trådene mellem mennesker.

Der blev også talt om, at voksne må tage ansvar som rollemodeller – vi skaber fællesskabskultur ved at vise den for vores børn. Postkortene viser det samme: folk blev inspireret af at høre ildsjæle fortælle om deres erfaringer, og flere oplevede, at der allerede findes mange fællesskaber, man blot skal turde træde ind i.

At styrke de små cirkler

Et vigtigt tema var, at man ikke altid kan ændre de store strukturer, men man kan ændre de små cirkler tæt på sig. Deltagerne pegede på, at det ofte er i nabolaget, på vejen eller omkring et konkret sted, at bæredygtige fællesskaber kan vokse. Derfor dukkede tanken om en 'HEJ-kultur' op: at kigge naboer i øjnene, sige hej og skabe en kultur af små åbninger.

Running Dinner, byttefællesskaber og lokale makerspaces

Som i de andre saloner var idéerne konkrete. Running Dinner stod frem som en favorit: en hyggelig måde at nedbryde barrierer og møde hinanden gennem et måltid. Mange drømmer om at etablere det på deres egen vej. Derudover blev bytteklubber, byttebikse, makerspaces, kreative fællesskaber og lånekultur nævnt – fra tøjbytte til fælles værktøj.

Dyrkningsfællesskaber

Flere drømmer om at omdanne grønne arealer til fælles køkkenhaver, dyrke grøntsager og skabe fællesskab gennem naturen. En idé var at omdanne kommunale græsplæner til fælleshaver.

Nabo-hjælp som kultur

En deltager fortalte om at være parat-hjælper hos Røde Kors, og hvor meningsfuldt det er at hjælpe andre. Samtidig spurgte deltageren: 'Hvorfor er det ikke bare naboer, der hjælper hinanden?' Dette satte gang i en refleksion om at genlære naboskabet som kultur.

Fællesskabets grundkomponenter

En gruppe deltagere fremhævede: Ærlighed, tillid, umage, respekt for forskellighed og forventningsafstemning som byggesten i fællesskaber.

Hvordan folk gerne vil være med

Deltagerne ønsker at bidrage, men i overskuelige former: små lokale handlinger, deltage i arrangementer, være frivillig, række ud og tage små skridt. Nogle efterlyste mere viden om mulighederne.

